

ikke vilde henstille, at en Nedsættelse fandt Sted o. s. v. Lønningsudvalget fandt, at det pensionsgivende Tillæg skulde nedsættes fra 1,600 Kr. til 1,000 Kr.; og denne Henstilling fulgte Udvalget. Men saa gjorde Lønningsudvalget en anden Ting, som jeg mener det ikke havde Competence til: det befattede sig med, hvilke Sportler der burde gives. For at forstaa Berettigelsen af disse Sportler skal man forstaa hele Medicinalvæsenet grundigt, og det savner Lønningsudvalget Forudsætningerne for. Det viste sig da ogsaa, at Lønningsudvalget grundigt havde misforstaaet hele Sagen, idet det aldeles ikke havde lagt Mærke til — jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at sige det —, at en Del af disse Sportler kun var for retsmedicinske Forretninger. Lønningsudvalget havde forstaaet, at der for Undersøgelse af Personers Sundhedstilstand skulde gives 6 Kr., og dette fandt det urimeligt. Saa paaviste jeg i Udvalget, at det var en fuldstændig Misforstaaelse, da Sagen kun gjaldt retsmedicinske Forretninger, og Udvalget mente da, at der ikke var nogen Grund til at forandre vort Standpunkt. Naar det ærede Medlem nu her ved tredje Behandling taler om disse meget rigelige Lønninger og om den Forskel, der er paa de tidligere Lønninger og de nuværende, glemmer han ganske at anføre, at Rigsdagen i adskillige Aar har givet Embedslægerne et Dyrtidstillæg af 25 pCt., hvilket gør en ikke ringe Forskel, og der er da ingen Grund til her ved tredje Behandling at fremhæve, at det er saa forfærdelig store Lønninger, Embedslægerne faar, særlig da der ikke er Uoverensstemmelse mellem Lønningsudvalget og det om denne Sag nedsatte Udvalg angaaende de faste Lønninger. Det eneste, der har været Uoverensstemmelse om, er Punkt 4 i § 16, hvor der staar, at for Eftersyn foretaget i Medfør af Polakloven oppebærer Embedslægen af den kommunale Kasse et Honorar af 4 Kr. pr. Hus. Der har det ærede Medlem fra Aakirkeby (Kofod) af særlige bornholmske Hensyn villet have Honoraret nedsat til 2 Kr. pr. Hus. Dette har jeg været imod; for det Eftersyn, der skal foretages, skal foretages i Henhold til §§ 12 og 18 i Polakloven, og det er i alt Fald i de fleste Tilfælde et meget grundigt Eftersyn. Det er ogsaa i høj Grad i Samfundets Interesse, at disse Polakkaserner bliver ordentlig efterset. Forholdene er lidt forskellige. Paa Lolland-Falster, hvor der anvendes de fleste Polakker, har man dem kasererede i store Huse, og det fore-

kommer saa at sige ikke, at de bor i private Huse, medens jeg har ladet mig fortælle, at de paa Bornholm skal bo i mindre Huse. Men selv om Embedslægen faar 4 Kr. for at efterse et saadant Hus, er det ikke urimeligt.

I det hele maa man lægge Mærke til, hvad maaske Lønningsudvalget ikke har været klar over, men hvad vi andre, der har beskæftiget os med denne Sag, meget godt ved, at dette Lovforslag gaar ud paa at berøve Embedslægerne Sportler, som de har haft tidligere. Næsten alle de Sportler, de har haft ifølge bestaaende Resolutioner og kongelige Anordninger, er strøgne, og der nævnes kun her i § 16 ganske enkelte, som de skal oppebære i Fremtiden. Det vil altsaa ses, at der sker en meget stor Reduktion i de sportellønnede Hverv, som Embedslægerne har haft. Foretagelsen af et legalt Ligsyn, hvor Lægen skal give en nøjagtig Beskrivelse af, i hvilken Tilstand Liget fandtes, og foretage en Undersøgelse af dette, er i Regelen en meget ubehagelig Forretning. Det drejer sig ofte om Lig, som har ligget længe paa Stedet, er raadne, ildelugtende o. s. v., og 6 Kr. for et saadant legalt Ligsyn kan ikke siges at være nogen stor Betaling. Endnu mindre er 12 Kr. for en legal Obduktion nogen stor Betaling. Hvis de Herrer nogen Sinde har været til Stede ved en legal Obduktion, vil de have set, at det er en højst ubehagelig Forretning, som tager adskillige Timer, naar den skal foretages grundigt. Om man vilde nedsætte de før omtalte 4 Kr. for Eftersyn af Polakhuse til 2 Kr., var maaske ikke nogen større Ulykke, men det er det eneste, hvorom der har været Strid mellem Lønningsudvalget og Udvalget angaaende Embedslægevesenet. Jeg synes ærligt talt, at det ærede Medlems Tale var vel stor, naar det kun drejer sig om disse stakkels 2 Kr.

Ellinger: Det lød unægtelig som sød Musik i mine Øren, naar den ærede Ordfører (Rørdam) udtalte, at efter hans og hele Udvalgets Mening var Lønningsudvalget gaaet udenfor sin Competence, naar det var kommet ind paa at foreslaa Reduktioner i de Sportler eller den særlige Betaling, der skal gives Læger for visse Forretninger. Jeg er nemlig det Medlem af Lønningsudvalget, som ikke har kunnet tiltræde Lønningsudvalgets Erklæring i saa Henseende, fordi det efter min Mening vilde overskride sin Competence ved at komme ind derpaa. Det er fuld-